

Konsekvensutredning for verneplan i Lomsdal-Visten

Delutredning: Skogbruk

Planteforsk Tjøtta fagsenter

Nils Midgaard

Innhold

Sammendrag.....	2
1. Innledning.....	4
1.1. Vernebestemmelser med relevans for skogbruk.....	4
2.Tolking av vernebestemmelser og definisjoner.....	5
1.2. Tolking av vernebestemmelser.....	5
1.3. Definisjoner.....	5
3. Metode og datagrunnlag.....	6
3.1. Metode.....	6
3.2. Datagrunnlag.....	7
4. Beskrivelse av området og dagens situasjon for skogbruk.....	8
5. Ressurser, konsekvenser og avbøtende tiltak.....	9
5.1. Vefsn kommune.....	9
5.1.1. Sørvassdalen, Fagerjorddalen, Langfredagsdalen...	9
5.1.2. Sørfjorden.....	10
5.1.3. Stavassdalen og Velfjordskardet.....	11
5.2. Grane kommune.....	12
5.2.1. Jordbrudalen – Stavassdalen.....	12
5.3. Vevelstad kommune.....	14
5.3.1. Indre Visten.....	14
5.3.2. Ytre Visten og Andalsvågen.....	15
5.4. Brønnøy kommune.....	17
5.4.1. Tosbotn.....	17
5.4.2. Lislørja.....	18
5.4.3. Storbørja, Tettingsdalen og Lomsdalen.....	19
5.4.4. Storfjorden og Okfjorden.....	21
5.4.5. Klausmarka.....	22
5.5. Konsekvenstabell og tilgjengelighetsoversikt.....	23
6. Influensområdet.....	23
7. Kilder.....	24
8. Vedlegg.....	24

Sammendrag – konsekvensutredning for skogbruk

Beskrivelse av området

Innenfor utredningsområdet er det 54.500 daa med produktiv skog med en tømmermengde på 240.000 m³ bartrevirke og 100.000 m³ lauvtrevirke, alt vesentlig hogstmodent. Av dette er det 6.000 daa med granplantefelt av varierende alder, men mesteparten er plantet på 1960 tallet. I tillegg kommer skogen i de 3 barskogreservatene Strompdalen, Skjølægda og Laksmarka.

Skogen innen utredningsområdet er svært variert med hensyn på de fleste forhold. På østsiden har en i store trekk gammel høyereliggende naturskog på svak bonitet. På vestsiden er det høytproduserende granplantefelt, som om noen 10-år vil ha store tømmermengder. Den naturlige barskogen produserer også godt. Lauvskogen på vestsiden produserer dårlig, som vanlig i kyststrøk, og har et lavt antall m³ pr. arealenhet.

Tilgjengeligheten til skogarealene varierer også mye. I grove trekk er skogen på østsiden i Grane greit tilgjengelig, mens det er store 0-områder i fjelldalene i Vefsn. All skogen innenfor utredningsområdet i Brønnøy og Vevelstad står i veiløse områder, og en er henvist til å bruke båt hvis en vil frakte tømmer ut. I tillegg står en del av skogen i bratt og vanskelig terreng.

Det er fast bosetting i Indre Visten som er avhengig av utnytting av skogen. Det er videre fritidsbebyggelse i alle kommunene innen utredningsområdet.

Vi er ikke kjent med at det foreligger andre arealbruksplaner som kan være til hinder for skogbruk innen utredningsområdet.

Virkninger av 0-alternativet

Uten vern vil skogressursene i Grane vil bli utnyttet etter vanlige forstlige prinsipper og flerbrukshensyn. En vesentlig del av granplantefeltene på vestsiden vil bli avvirket ved snaufletehogst og tilplantet på nytt. I Indre Visten vil de fastboende fortsette å utnytte tømmerressursene og foredle til trelast og ved. I Storbørja vil en del av den gamle naturskogen bli avvirket ved snaufletehogst, tømmer fraktet ut, og arealene tilplantet på nytt. I de resterende fjordstrøkene i Brønnøy og Vevelstad vil enkelte skogeiere gjennomføre tømmerdrifter og frakte tømmer ut, men ressursutnyttningen vil være beskjedent sett i forhold til tømmermengdene. Det vil bli hogd ved til bebyggelsen innen utredningsområdet.

Virkninger av milde vernebestemmelser

Virkningene av mildt vern vil variere innen utredningsområdet. For Grane kommune vil mulighetene for lukkede hogster gjøre at ressursutnyttningen kan gå tilnærmet som planlagt, hvis dette forvaltes liberalt. Tilsvarende vil mildt vern hindre utnytting av en vesentlig del av denne skogen hvis det forvaltes strengt. Forbudet mot snaufletehogst vil vanskeliggjøre og trolig også umuliggjøre utnyttningen av granplantefeltene på vestsiden av utredningsområdet, kravet om lukket hogst vil øke driftsutgiftene og minske tømmeruttaket, slik at mulighetene for økonomisk lønnsom drift bortfaller. Dessuten tilsier all erfaring at lukket hogst i gamle tette granplantefelt resulterer i at gjenstående trær blåser over ende. Mildt vern vil ikke ha konsekvenser for vedhogst.

Virkninger av strenge vernebestemmelser

Strengt vern vil blokkere for tømmerhogst hvis en ser bort fra ved til bebyggelsen i området. I alle områdene der det er bebyggelse, er tilveksten i skogen vesentlig større enn behovet for ved, og en vil derfor anta at heller ikke strengt vern får virkninger for vedhogst.

Generelle virkninger av vern

Vern som hindrer tømmerdrift vil ha negative virkninger for fordelingsvirksomhet i influensområdet. Flere av virksomhetene må i dag importere tømmer fra andre områder for å få nok råstoff. Vern vil gjøre dette problemet større. Foredling av tømmer har en stor betydning for inntekter og sysselsetting innen influensområdet.

Forslag til avbøtende tiltak

Avbøtende tiltak vil i hovedsak være å justere grensene for vern og å tillate snaufletehogst av granplantefelt og naturskog av gran på god bonitet. En betydelig del av skogen befinner seg i utkanten av utredningsområdet, og en vil kunne frigi store skogarealer ved relativt små justeringer. Tillatelse til snaufletehogst vil muliggjøre utnytting av store tømmermengder, først og fremst fra granplantefeltene. I et par tilfelle vil det være nødvendig å gi tillatelse til skogsveibygging for å få tilgjengelighet til skogen.

1. Innledning

Det utredes vern i Lomsdal-Visten i Brønnøy, Vevestad, Vefsn og Grane kommuner i Nordland. Utredningsområdet utgjør et 1.346 km² stort sammenhengende område. Det er antatt at totalarealet med skog i utredningsområdet er drøyt 170 km². Av dette er det antatt at omtrent 64 km² er produktiv skog.

Det skal lages konsekvensutredning i forbindelse med verneplanen. I den forbindelse skal det lages en egen konsekvensutredning med deltema Skogbruk. Følgende krav til konsekvensutredning knyttet til skogbruk er fastsatt 25.02.04 av Direktoratet for naturforvaltning:

- 1. Utredningen skal beskrive skogressursene i utredningsområdet, herunder produktiv skog, økonomisk utnyttbar skog og vedskog. Det skal gjøres ressursregistreringer på de arealene i Brønnøy, Vevelstad, samt Sørfjorden i Vefsn, som ikke har tilfredsstillende data. Ressursregistreringer, landbruksplaner, Statskogs arbeid med landskapsplaner i Vefsn og Grane og innspill fra grunneierne og ressurspersoner vil også stå sentralt. Der det er dekning, vil økonomisk kartverk også bli brukt.*
- 2. Utredningen skal belyse konsekvensene av 0-alternativet og strenge og milde vernebestemmelser på skogsdrift og vedhogst i utredningsområdet. Knytter det seg spesielle konsekvenser til avgrensede områder innenfor utredningsområdet, skal dette belyses.*
- 3. Utredningen skal foreslå avbøtende tiltak i forhold til de eventuelle negative konsekvenser som kommer fram i punkt 2. Dette kan skje både gjennom utforming av avgrensning og vernebestemmelser.*

1.1. Vernebestemmelsene med relevans for skogbruk

1.1.1. Milde bestemmelser

Det er forbud mot inngrep som veibygging og nyplantning. Forvaltningsmyndigheten kan allikevel gi tillatelse til tilrettelegging for vinterveier eller barmarkstransport av tømmer der det er aktiv tømmerdrift i dag.

Plantelivet skal beskyttes mot skade og ødeleggelse. Innføring av nye plantearter er forbudt.

Hogst av ved til eget bruk er tillatt.

Skogsdrift og uttak av ved skje i medhold av plan som er godkjent av forvaltningsmyndigheten. En plan skal normalt bygge på følgende retningslinjer:

- Lukkede hogstformer bør benyttes.
- Områder som vesentlig preger landskapsbildet skal bevares.
- Bekkedaler, urskogslommer, koller og tiurleiker skal bevares.
- Edellauvskog og arealer med fuktskog skal ikke hogges.
- Etablering av ny skog skal fortrinnsvis skje ved naturlig foryngelse.
- Ved behov kan suppleringsplantning benyttes.

Motorferdsel er forbudt på land og vann, men forbudet gjelder ikke for godkjent skogsdrift.

1.1.2. Strengte bestemmelser

Det er forbud mot inngrep som veibygging og nyplanting.

Vegetasjon, herunder døde busker og trær, skal vernes mot all skade og ødelegging.

Planting eller såing av trær og annen vegetasjon er forbudt.

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til hogst av ved til hytter, støler og gammer i nasjonalparken.

Motorferdsel er forbudt på land og vann. Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til bruk av beltekjøretøy på vinterføre i forbindelse med vedhogst.

1.1.3. 0-alternativet

0-alternativet er en vurdering av den ressursutnyttingen som ville finne sted hvis arealene ikke blir underlagt vern.

2. Tolking av vernebestemmelsene og definisjoner

2.1. Tolking av vernebestemmelsene

I de milde vernebestemmelsene står ”Der det i dag er aktiv landbruksdrift kan skogsdrift og uttak av ved skje i medhold av plan...” Med ”aktiv landbruksdrift” forstås i denne sammenheng tømmerhogst til eget bruk eller salg, og/eller aktiv skogreising, nyplanting og treslagsskifte.

I de strenge vernebestemmelsene står ”Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til hogst av ved til hytter, støler og gammer i nasjonalparken.” Dette forstås slik at forvaltningsmyndigheten også kan gi tillatelse til hogst av ved til fast bosetting. Videre at slik tillatelse normalt vil bli gitt i de områdene der skogens tilvekst langt overstiger behovet for ved.

2.2. Definisjoner

- Produktiv skog: Skogsmark med produksjonsevne større enn $0,1\text{m}^3/\text{daa}$ og år.
- Uproduktiv skog: Skogsmark med produksjonsevne mindre enn $0,1\text{ m}^3/\text{daa}$ og år. Slik skog er normalt uten interesse sett fra skogbrukssynspunkt.
- Drivverdig skog: Produktiv skog der tømmerverdien er større enn driftskostnadene.
- 0-områder: Produktiv skog der driftskostnadene er større eller lik tømmerverdien. Det kan allikevel være lønnsomt med vedhogst til eksisterende bygninger i området.
- Bonitet: Markas potensielle evne til å produsere trevirke.
- Snaufletehogst: Åpen hogstform på minst 4-5 daa der alle drivverdige stammer tas ut. Landskapsbildet endres. Arealet forynges normalt ved planting. Egnet bl.a. i ensaldret granskog.

- $1 \text{ km}^2 = 1000 \text{ daa}$. $1 \text{ daa} = 1000 \text{ m}^2$.
- Lukket hogst: Hogstform der en tar ut en viss andel av stammene. Landskapsbilde og bestandsklima opprettholdes.
- Fjellskoghogst: Lukket hogstform der en tar ut de utvokste stammene, ca. 50% av kubikkmassen, håper på naturlig foryngelse og/eller suppleringsplanter. Egnet i skiktet skog på lav bonitet. Bestandsklima og landskapsbilde opprettholdes.
- Skjerm: Glissent skogbestand som skjerner foryngelsen under, samtidig som det produseres trevirke.

3. Metode og datagrunnlag

3.1. Metode

Skogen og skogbruket innen utredningsområdet er så variert, og konsekvensene av vern like så, at det er vanskelig å lage en enhetlig utredning for området under ett. I stedet er utredningsområdet delt opp i delområder der forholdene er noenlunde like. For hvert delområde er ressursene, 0-alternativ, konsekvenser av vern og forslag til avbøtende tiltak beskrevet.

Ved vurdering av hva som er drivverdig skog og ikke, legges til grunn dagens tømmerpriser og driftskostnader, dessuten dagens teknologiske nivå. Det spekuleres ikke i framtidig prisutvikling og teknologiutvikling. Det bør allikevel nevnes at større endringer i priser, kostnader og teknologi, vil ha avgjørende innflytelse på hva som er drivverdig skog og 0-områder. Dette vil derfor kunne endre seg over tid.

Ved utredning av 0-alternativet forutsettes at skogeierne opptrer rasjonelt i økonomisk forstand. Dette innebærer at drivverdig skog blir utnyttet, mens 0-områder får ligge i fred. Det forutsettes også at skogeier ville valgt den hogstform som skogbruksfaglig og økonomisk vil være mest rasjonell, og at lønnsom veibygging og andre investeringer ville blitt gjennomført.

Skogreising og treslagsskifte vurderes ikke som privatøkonomisk lønnsomt i dag, og dermed vil heller ikke 0-alternativet gi ytterligere skogreising i området.

Ved tømmerhogst og annen skogbruksvirksomhet forutsettes det at de vanlige flerbrukshensynene for "Standarder for levende skog" ville blitt fulgt.

Ved prognoser for framtidig skogproduksjon er benyttet standard produksjonsprognoser fra Norsk institutt for skogforskning, basert på treslag, bonitet, alder og tetthet.

Når vi kommer med forslag til avbøtende tiltak, er ikke disse vurdert opp mot eventuelle konflikter med verneinteressene.

Som punkt 5.5 presenteres en tabell over konsekvens av vern, og tilgjengelighet, for de ulike delområdene. Konsekvens av vern vil være avhengig av vernebestemmelsene. Ved vurdering

av konsekvens av vern i denne tabellen har vi tatt utgangspunkt i strenge vernebestemmelser, og klassifisert i liten, middels og stor konsekvens. Liten konsekvens innebærer at vernet vil hindre uttak av mindre enn 5.000m^3 tømmer, middels konsekvens $5.000\text{m}^3 - 20.000\text{m}^3$, og stor konsekvens over 20.000m^3 , alt vurdert over en periode på 50 år. Indre Visten kommer allikevel i en særstilling, da det her er fast bosetting som er avhengig av å utnytte tømmerressursene, og det er her derfor klassifisert med store konsekvenser.

Ved vurdering av tilgjengelighet er det lagt vekt på om området har veiforbindelse, og om det er lang terrengkjøring for å ta ut tømmer. Her kan det være at deler av et område kommer i en klasse, mens en annen del, som ligger lenger unna bilvei, kommer i en annen klasse, det kan derfor være krysset av for to ulike klassifiseringer.

3.2. Datagrunnlag

3.2.1. Eksisterende driftsplaner

Driftsplaner av varierende alder danner grunnlaget for mesteparten av de tall og vurderinger som presenteres. Tallene fra de nye driftsplanene kan brukes direkte, tall fra gamle driftsplaner er prolongert til i dag ut fra tilveksten for den aktuelle skogen, men justert for påregnelig selvtynning. Der det er gjort hogster etter at driftplanen er laget, er dette trukket fra.

Tallene i en driftsplan vil alltid være beheftet med en viss unøyaktighet. For disse planene må vi regne med en feilmargin på +/- 10%.

Driftsplanene viser produktivt skogareal, tømmermengde og tilvekst for den aktuelle eiendommen. Tallene som oppgis i ressuroversiktene for tømmermengde og tilvekst, er den mengden som befinner seg ute i skogen. Det vil aldri være mulig for en skogeier å utnytte denne tømmermengden og tilveksten fullt ut. Erfaringsmessig må en trekke fra 10% for råte og annet svinn. Det må også trekkes fra for flerbrukshensyn som kantsoner, livsløpstrær og hensyn i nøkkelbiotoper. Videre kan det bli nødvendig å trekke fra for 0-områder. Dette er aktuelt for flere områder i denne utredningen, det er ofte vanskelig tilgjengelige arealer med økonomisk sett dårlig skog. Hva som ville bli påregnelig utnytting av tømmermengdene ved 0-alternativet, vil derfor være en vurdering som er gjort for hvert enkelt delområde.

Statskog har helt nye driftsplaner for sine områder, og med nøkkelbiotoper og hensynsområder inntegnet.

3.2.2. Egne registreringer

Det er gjort befaringer i de områdene der det kan tenkes at det er drivverdig skog. Det er innhentet synspunkter fra flere av skogeierne, enten ved personlig møte, eller pr. telefon. Det samme er tilfelle med kommunale skogbrukssjefer og skogmestere.

I Sørfjorden i Vefsn forligger ikke driftsplan. Her har vi gjort skoglige registreringer i felt, støttet av nye flybilder.

4. Beskrivelse av området og dagens situasjon for skogbruk

Generelt har en innen skogbruk merket at realverdien av tømmer stadig er blitt mindre. Dette skyldes jevnt synkende tømmerpriser de siste 50 år. På grunn av teknologisk utvikling har ikke driftsprisene endret seg så mye, en mindre prisnedgang er registrert, først og fremst på grunn av stadig mer effektive hogstmaskiner. Allikevel kan en grovt si at realverdien av tømmer er halvert de siste 25 år. Dette slår imidlertid ikke så sterkt ut for de som foredler tømmer selv, det være seg til ved, trelast, lafting eller annet. Foredlingsgevinsten her er stor.

Skogen innen utredningsområdet er svært variert med hensyn på de fleste forhold. På østsiden har en i store trekk gammel høyereliggende naturskog på svak bonitet. På vestsiden er det høytproduserende granplantefelt som vil kunne gi store tømmermengder om noen 10-år. Den naturlige barskogen produserer også godt. Lauvskogen på vestsiden produserer dårlig, som vanlig i kyststrøk, og har et lavt antall m³ pr. arealenhet.

Tilgjengeligheten til skogarealene varierer også mye. I grove trekk er skogen på østsiden i Grane greit tilgjengelig, mens det er store 0-områder i fjelldalene i Vefsn. Mye av skogen på vestsiden står i veiløse områder, og en er henvist til å bruke båt hvis en vil frakte tømmer ut.

På østsiden er Statskog eneste skogeier. Statskog har hogd ut mye av sine lavereliggende områder, og er nå henvist til å hente tømmer fra de høyereliggende arealene. En merkbar andel ligger innenfor utredningsområdet.

På vestsiden er det mest private grunneiere, men Helgeland Skogselskap, Helgeland Kraftlag og Vevelstad kommune har også eiendommer. Til tross for vanskelig tilgjengelighet, er også skogen på vestsiden i utredningsområdet blitt utnyttet til en viss grad, og tømmer er blitt fraktet ut, både bartretømmer og bjørk til ved. Dette gjelder Storbørja, Indre Visten og Storfjorden. I tillegg kommer vedhogst til bebyggelsen i området.

Fra Steigen kommune har en erfaring for at det kan være lønnsomt å frakte inn maskiner og mannskap, og skipe ut tømmer fra veiløse områder. Her ble det i 2001 hogd ut nær 3.000 m³ fra skogreisingsfelt, og lønnsomheten var god. Forutsetningene for lønnsomhet er at kvantumet som skal ut er stort nok, tømmeret står konsentrert, forholdene for utskipping er gode og en får til en rasjonell drift med effektive maskiner.

Indre Visten kommer i en særstilling. Her er det fast bosetting. De 2 grunneierne har begge sagbruk, og mulighetene for bosetting er avhengig av utnytting av skogressursene. I tillegg bor en person fast på Fagerlia i Storfjorden i Brønnøy.

5. Ressurser, konsekvenser og avbøtende tiltak

5.1. Vefsn kommune

5.1.1. Sørvassdalen, Fagerjordalen og Langfredagsdalen

5.1.1.1. Ressursene

Områdene ligger vest og nord-vest for Eitrådalen, og har et produktivt skogareal på ca. 4.000 daa. Langfredagsdalen grenser til Skjølægda naturreservat. Ressursene i reservatet er ikke tatt med i denne oversikten. En vesentlig del er fjellskog. Det produktive skogarealet har en tømmermengde på 33.000 m³.

Statskog er grunneier.

5.1.1.2. 0-alternativet

På grunn av sin beliggenhet er arealene i sin helhet 0-områder, og ville ikke blitt hogd, når en ser bort fra ved til hyttene i Sørvassdalen. Statskog uttaler at de ikke har hogstinteresser i disse områdene.

5.1.1.3 Virkninger av milde vernebestemmelser

Mildt vern åpner for vedhogst til hyttene og nødvendig terrengtransport i denne sammenheng, og får følgelig ingen konsekvenser.

5.1.1.4. Virkninger av strenge vernebestemmelser

Ved strengt vern kan forvaltningsmyndigheten gi tillatelse til vedhogst til hytter og nødvendig terrengtransport med beltekjøretøy vinterstid. I Sørvassdalen er den årlige tilveksten i skogen betydelig større enn hyttenes forbruk av ved, og derfor bør heller ikke strengt vern få noen konsekvenser av betydning.

5.1.1.5. Avbøtende tiltak

På bakgrunn av 5.1.1.3. og 5.1.1.4. og at grunneier ikke har hogstinteresser i området, er det ikke behov for avbøtende tiltak.

5.1.2. Sørfjorden

Sørfjorden

5.1.2.1. Ressursene

Sørfjorden ligger veiløst til, vest i Vefsn og er en sidefjord til Halsfjorden. Arealet er i privat eie.

Området har et produktivt skogareal på ca. 2.000 daa. Mesteparten er lauvskog, men det er også 93 daa granplantefelt (norsk gran) av varierende alder. På østsiden av fjorden er det noe innblanding av naturlig furu i lauvskogen. Vi fant ikke noen felt med sitkagran, som andre opplysninger indikerer skal være i området.

Lauvskogen har liten kubikkmasse, med 5-6 m³/daa. Det vil si at det står ca. 10.500 m³ lauvtretømmer, denne har en årlig tilvekst på ca. 300 m³.

Granplantefeltene står på god bonitet og har et treantall på 250-1000 trær pr. daa. Dette er svært tett, og følgelig er ikke feltene avstandsregulert eller tynnet. Plantefeltene er lett tilgjengelige når en først er kommet på land og det er bygget en traktorvei gjennom ett av de eldste.

De eldste feltene er 50-55 år gamle (brysthøydealder) og utgjør til sammen 21,5 daa, og er hogstmodne om 15-20 år. Da vil det kunne tas ut ca. 900 m³ grantømmer.

De middelaldrende feltene er 20-35 år gamle (brysthøydealder), utgjør 55 daa, og vil være hogstmodne om 30-40 år. Da vil det kunne tas ut 2.500 m³ grantømmer.

De yngste feltene er ca. 15 år gamle (brysthøydealder), utgjør 17 daa, og vil være hogstmodne om 55 år. Da vil det kunne tas ut 630 m³ grantømmer.

5.1.2.2. 0-alternativet

Lauvskogen.

Lauvskogen har så liten kubikkmasse pr. arealenhet, og området har en så vanskelig tilgjengelighet, at det ikke vil være påregnelig å hogge lauvtretømmer og frakte det ut. Derimot vil det bli hogd ved til de 2 fritidseiendommene.

Granskogen.

Granskogen har en stor kubikkmasse pr. arealenhet og en høyere pris pr. m³ enn lauvskog. Vi har fra den seinere tid erfaring for at det er lønnsomt å frakte inn maskiner, og skipe ut tømmer, fra veiløse områder i Nordland. Sørfjorden er sammenlignbar i så måte. I dette tilfelle er ikke forholdene for utskiping helt lette fordi en må kjøre tømmeret 700-1000m i terrenget før en når det punkt der fjorden er dyp nok til at båter av egnet størrelse kan legge til. Dette vil redusere lønnsomheten. Mest påregnelig vil en la den eldste skogen stå ut over normal hogstmodenhetsalder, og så ta en stordrift med den middelaldrende og eldste skogen i lag. Da vil en kunne ta ut nærmere 4.000 m³ i en omgang, og oppnå de stordriftsfordelene dette innebærer.

5.1.2.3. Virkninger av milde vernebestemmelser

For utnytting av lauvskogen får vernet ingen konsekvenser.

For granskogen vil vernet blokkere for en lønnsom hogst, da vernet tilsier en lukket hogst. Dermed blir kvantumet som kan tas ut for lite og driftsutgiftene for høye til å gi lønnsomhet. En lukket hogst i slik ensaldret tett eldre granskog vil, etter all erfaring, dessuten medføre at gjenstående trær blåser over ende i første storm.

5.1.2.4. Virkninger av strenge vernebestemmelser

For utnytting av lauvskogen bør ikke vernet få konsekvenser, da tilveksten i området langt overstiger behovet for ved til de 2 fritidseiendommene, og vernebestemmelsene åpner for vedhogst til eksisterende bygninger.

Utnytting av granskogen blokkeres ved et strengt vern.

5.1.2.5. Forslag til avbøtende tiltak

Sørfjorden ligger i utkanten av utredningsområdet og kan trekkes ut av verneområdet, eller det kan tillates snaufletehogst av granplantefeltene.

5.1.3. Stavassdalen og Velfjordskardet

5.1.3.1. Ressursene

Stavassdalen og Velfjordskardet ligger syd for Eitrådalen nær grensen mot Grane kommune. Statskog er grunneier. Skogen har fjellskogpreg, har lav bonitet og er hogstmoden. Innenfor utredningsområdet er det 790 daa produktiv skog med 3.200 m³ grantømmer og 2.200 m³ bjørk. Det er bygd skogsvei et stykke innover Stavassdalen. Det ligger ei åpen hytte innenfor utredningsområdet.

Velfjordskardet er i sin helhet 0-område på grunn av vanskelig tilgjengelighet og økonomisk sett dårlig skog. Skogen i Stavassdalen har grei tilgjengelighet. Det innebærer at det er 425 daa drivverdig skog med 1.960 m³ grantømmer og 940 m³ bjørk.

5.1.3.2. 0-alternativet

Det er påregnelig at ressursene i Stavassdalen vil bli utnyttet ganske raskt, skogens alder tatt i betraktning. Hogstformen vil bli fjellskoghogst. Dette kan gjentas etter noen 10-år. Det vil bli hogd ved til hytta.

5.1.3.3. Virkninger av milde vernebestemmelser

Mildt vern åpner for lukkede hogster, som er en naturlig hogstform i dette tilfellet. Hvis dette forvaltes liberalt, vil vern få små konsekvenser. Forvaltes dette strengt, vil ressursene ikke kunne utnyttes, hvis en ser bort fra ved til hytta.

5.1.3.4. Virkninger av strenge vernebestemmelser

Strengt vern vil hindre utnytting av tømmerressursene i området, hvis en ser bort fra ved til hytta. Tilveksten i området overstiger langt behovet for ved.

5.1.3.5. Forslag til avbøtende tiltak

Det gjennomføres et mildt vern der tillatelse til fjellskoghogst blir gitt. Arealet ligger i utkanten av utredningsområdet, så hvis grensen trekkes et par km. lenger mot sør-øst, blir ikke tømmerressursene her påvirket av vern.

5.2. Grane kommune

5.2.1. Statskogs arealer fra Jordbrudalen til grensen mot Vefsn i Stavassdalen

Fatåsen

5.2.1.1. Ressursene

Innenfor utredningsområdet er det totalt 8.260 daa produktiv skog. Det aller meste er hogstmoden skog, men det er 488 daa med rene plantefelt. Dessuten er det tilplantet 275 daa under skjerm. Det meste av arealet har fjellskogpreg, med stort sett lav bonitet. Noe av arealet er definert som vernskog (vest for sektorlinje 20 ved Gåsvatnet.) Innenfor området er det registrert betydelige arealer med nøkkelbiotoper og hensynsområder. En del arealer har en kombinasjon av vanskelig tilgjengelighet og dårlig skog, som gjør dem til 0-områder. Dette er ofte skogbestand som ligger som øyer ute i uproduktiv mark. Ser en bort fra 0-områdene, har skogen rimelig grei tilgjengelighet. Statskog er grunneier.

Hele arealet har 45.000 m³ bartretømmer der det vesentlige er gran, og 10.000 m³ bjørketømmer. Trekker vi fra nøkkelbiotoper, hensynsområder og 0-områder, sitter vi igjen med 4.470 daa produktiv drivverdig skog med 29.500 m³ bartretømmer og 7.600 m³ bjørketømmer.

5.2.1.2. 0-alternativet

Skogen er til dels overmoden, og vil bli avvirket raskt.

Påregnelig hogstform vil i denne type skog være fjellskoghogst. Dette kan gjentas med noen 10-års mellomrom i all framtid. Ved denne hogstformen ivaretas en lang rekke av de hensynene som "Levende skog" og hogst i vernskog krever.

Plantefeltene, når disse er hogstmodne om 60-90 år, ville mest trolig bli avvirket med snaufletehogst.

Det vil bli hogd ved til hytta ved Gåsvatnet.

5.2.1.3. Virkninger av milde vernebestemmelser

Mildt vern innebærer at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til lukket hogst på nærmere vilkår. Hvis dette er tilnærmet det samme som fjellskoghogst, og forvaltningsmyndigheten stort sett gir slik tillatelse utenfor nøkkelbiotoper og hensynsområder, blir konsekvensene små. Hvis derimot forvaltningsmyndigheten håndterer dette restriktivt, blir konsekvensene tilsvarende store, og ovenfor nevnte ressurser kan ikke utnyttes. Lukket hogst i ensaldret plantet granskog medfører høyere driftsutgifter og ofte at gjenstående trær blåser over ende.

Vedhogst til hytta ved Gåsvatnet kan gjennomføres.

5.2.1.4. Virkninger av strenge vernebestemmelser

Konsekvensene blir at de ovenfor nevnte ressurser ikke kan utnyttes, bortsett fra vedhogst til hytta ved Gåsvatnet. Tilveksten i området overstiger langt behovet for ved.

5.2.1.5. Forslag til avbøtende tiltak

Det gjennomføres et mildt vern der tillatelse til fjellskoghogst blir gitt utenfor nøkkelbiotopene og hensynsområdene. Det tillates snaufletehogst i ensaldret plantefelt av gran.

Dette skogarealet ligger i grensen for utredningsområdet. Hvis en justerer grensen for vernet opp i terrenget over produktiv skog, vil dette avbøte konsekvensene. Gevinsten av dette vil være størst i de lavereliggende delene av utredningsområdet.

5.3 Vevelstad kommune

5.3.1. Indre Visten

Bønå

5.3.1.1. Ressursene

Innenfor utredningsområdet er det totalt 15.380 daa produktiv skog med en kubikkmasse på ca. 110.000 m³, 65% gran, 14% furu og 21% lauv. Det vesentlige er eldre skog, men det er 2.300 daa med plantefelt av varierende alder. Skogen har en årlig tilvekst på 2.570 m³. Av dette er det 8.544 daa og ca. 63.000 m³ i Sæterdalen og Laksmarkdalen, resten finner vi på Aursletta, Bønå og Austerfjorden.

I Laksmarkdalen ligger et naturreservat. Skogen i reservatet er ikke tatt med i denne ressursoversikten.

Området er eid av en rekke private grunneiere i tillegg til noe kommuneskog. Adkomsten må skje med båt, enten via fjorden eller via Lakselvatnet. Fra Lakselvatnet og inn til Sætra er det bygget god traktorvei, det er også skogsveier på Bønå og Aursletta.

5.3.1.2. 0-alternativet

Det drives i dag aktivt skogbruk på 2 eiendommene som er bebodd, Bønå og Aursletta. Odd Bønå kjøper også tømmer på rot i Austerfjorden. Begge brukene har sagbruk. Alt tømmer som hogges videreføres til trelast eller ved. Ellers har det ikke vært skogsdrift i området siden først på 1990-tallet, da det ble gjennomført en større tømmerdrift der tømmer ble fraktet

ut via Lakselvvatnet. Denne tømmerdrifta var forfulgt av uhell ved uttransporten, og gikk økonomisk sett dårlig.

Utnytting av skogressursene er en forutsetning for bosettingen i området. Odd Bønå hogger årlig 60-200 m³ avhengig av vinterføret. Han planlegger dessuten å starte opp laftebedrift. Svein Aarstrand hogger årlig 30m³ grantømmer pluss 20-30 favner bjørkeved. Ingen av de to skogeierne ser det som aktuelt å selge og frakte tømmer ut av området. Konsekvensene av 0-alternativet er at ressursutnyttningen på de 2 eiendommene fortsetter som i dag. Det samme gjelder trolig Odd Bønås utnytting av Austerfjordeiendommen.

Resten av området, Laksmarkdalen og Sæterdalen har betydelige tømmermengder. Dette står spredt ut over stort areal (ca. 20 km²), dette vil gi lange terrengkjøringer og dyr drift, sammenlignet med områder der tømmeret står konsentrert. Riktignok står tømmeret noe mer konsentrert rundt Lakselvvatnet. Tidligere erfaringer, og vurdering av dagens forhold, tilsier at mulighetene for uttransport av større tømmermengder fra Lakselvvatnet og ned til fjorden, er så vanskelig og kostbart, at det ikke er realistisk å gjennomføre. Det er heller ikke realistisk å bygge en skogsvei gjennom Søndre Austerfjorddalen til Sæterdalen. Forholdene for skogsdrift og uttransport av tømmer er som helhet betraktet så vanskelige at det ikke er påregnelig at disse tømmermengdene blir utnyttet, bortsett fra ved og husbehov til fritidseiendommene.

5.3.1.3. Virkninger av milde vernebestemmelser

Mildt vern åpner for lukket hogst. Dette er en hogstform som vil vanskeliggjøre og fordyre dagens drift, kvantumet som kan hentes ut blir mindre, og tilveksten i skogen dårligere. Faren for vindfelling vil øke i denne type skog. Mildt vern blokkerer også for nødvendig veibygging. Mildt vern vil vanskeliggjøre en allerede krevende ressursutnytting.

Vernet er ikke til hinder for vedhogst til fastboende og fritidsbebyggelse i området.

5.3.1.4. Virkninger av strenge vernebestemmelser

Strengt vern vil blokkere for enhver ressursutnytting hvis en ser bort fra vedhogst. Dette vil rive unna forutsetningene for bosetting i området.

Vedhogst til fastboende og fritidsbebyggelse bør kunne gjennomføres da tilveksten i skogen langt overstiger behovet for ved.

5.3.1.5. Forslag til avbøtende tiltak

Det kan inngå som et eget kapittel i forvaltningsplanen at de som bor fast i området får drive vanlig stedstilpasset skogbruk med de vanlige flerbrukshensynene dette krever.

5.3.2. Ytre Visten og Andalsvågen

5.3.2.1. Ressursene

Områdene ligger fra Langvågan i Visten og utover, på begge sider av fjorden, i den ytre delen av fjorden er det bare nordøstre siden som kommer innenfor utredningsområdet.

Andalsvågen ligger på yttersida i Vevestad, og kommer delvis innenfor utredningsområdet. Arealene er eid av en rekke private grunneiere, i tillegg har Planteforsk Tjøtta en eiendom. En del av Helgeland Skogselskap sin eiendom Åsen kommer også innenfor utredningsområdet, og henger sammen med eiendommen Klausmarka i Brønnøy kommune. Områdene er veiløse.

Innenfor utredningsområdet er det 3.500 daa med produktiv skog, av dette er 450 daa med granplantefelt av varierende alder, hvorav Helgeland Skogselskap har 300 daa. Det står totalt 4000 m³ bartretømmer og 10.500 m³ bjørk. Tilveksten er ca. 600 m³ årlig. De produktive arealene står spredt mellom uproduktive arealer.

5.3.2.2. 0-alternativet

En del av arealene er 0-områder på grunn av lang avstand til fjorden, bratt og vanskelig terreng og at områdene er veiløse. Dette gjelder for eksempel eiendommene til Helgeland Skogselskap og Planteforsk Tjøtta. Det allikevel påregnelig at de lettest tilgjengelige arealene med bartretømmer vil bli drevet, og tømmer vil bli fraktet ut med båt. Enkelte skogeiere kan også utnytte noe av bjørka. Hogsten vil være beskjedent sett i forhold til tømmermengdene i området, det er ikke påregnelig at en går inn med store maskiner og gjennomfører en stordrift, til det står tømmeret for spredt.

Det vil bli hogd ved til fritidseiendommene.

5.3.2.3. Virkninger av milde vernebestemmelser

Mildt vern åpner for lukket hogst. Kravet om lukket hogst vil vanskeliggjøre utnytting av allerede marginale ressurser, og det er ikke påregnelig at dette vil bli gjennomført, bortsett fra vedhogst til fritidseiendommene.

5.3.2.4. Virkninger av strenge vernebestemmelser

Strengt vern vil hindre utnytting av batreressursene. Vernet bør ikke være til hinder for vedhogst til fritidseiendommene da tilveksten i skogen er betydelig større enn behovet for ved.

5.3.2.5. Forslag til avbøtende tiltak

Grensene for verneområdet kan trekkes opp fra fjorden slik at de produktive og lett tilgjengelige skogarealene kommer utenfor, eller det tillates snaufletehogst i granplantefelt.

5.4. Brønnøy kommune

5.4.1. Tosbotn

Svartvasslia

5.4.1.1. Ressursene

Området ligger rundt Svartvatnet nord for Tosbotn, og er eid av flere private grunneiere. Skogen har fjellskogpreg med lav bonitet. Fram til grensen for utredningsområdet er det bygd en traktorvei, slik at området er lett tilgjengelig. Ved Godvatnet ligger en forfallen fiskebu. Tallene som presenteres nedenfor er beheftet med usikkerhet, da flere grunneiere ikke har gitt tilsagn til innsyn i driftsplaner.

Innenfor utredningsområdet er det 540 daa med produktiv skog med 3.000 m³ grantømmer og 1.000 m³ bjørk, alt hogstmodent, delvis overmodent. Skogen har en årlig tilvekst på 65 m³.

5.4.1.2. 0-alternativet

Det er sannsynlig at ressursene ville blitt utnyttet ganske raskt, skogens alder tatt i betraktning. Påregnelig hogstform vil være fjellskoghogst. Dette kan gjentas etter noen 10-år.

5.4.1.3. Virkninger av milde vernebestemmelser

Milde vernebestemmelser åpner for mulighet for lukkede hogster og nødvendig terrengtransport i denne sammenheng. Blir dette forvaltet liberalt vil vernet ha små konsekvenser.

5.4.1.4. Virkninger av strenge vernebestemmelser.

Strengt vernebestemmelser vil blokkere for utnytting av disse tømmerressursene, hvis en ser bort fra mulig vedhogst til fiskebua ved Godvatnet. Da tilveksten i området langt oversiger et mulig behov for ved, burde vernet ikke være til hinder for dette.

5.4.1.5. Forslag til avbøtende tiltak

Det gjennomføres et mildt vern som forvaltes liberalt. Da skogen ligger i grensen for utredningsområdet, kan grensen for verneområdet legges ca. 1 km. lenger nord.

5.4.2. Lislørja

Lislørja

5.4.2.1. Ressursene

Lislørja er en veiløs fjordarm på nordsiden av Velfjorden, og er eid av Helgeland Skogselskap. Fjordbotnen er tilplantet med sitkagran som i dag er ca. 40 år gamle (totalalder). Boniteten er svært god. Av et totalareal på 857 daa produktiv skog er det tilplantet 493 daa. Ett stort felt på 192 daa er mislykket på grunn av manglende lauvrydding og fjerning av skjerm, og står i bratt og vanskelig terreng. Resten, 300 daa, står fulltett og fin, og står i lett terreng. Skogen vil være hogstmoden om 30 – 40 år. Da vil det stå ca. 16.000 m³ tømmer.

5.4.2.2. 0-alternativet

Det står store tømmermengder konsentrert på et lite areal, slik at her ville maskiner blitt fraktet inn, skogen avvirket og tømmeret fraktet ut. Siden skogen er ganske jevn gammel, ville dette skje i en omgang. Deretter ville arealet bli tilplantet på nytt. Arealet med sitkagran vil øke på grunn av naturlig foryngelse.

5.4.2.3. Virkninger av milde vernebestemmelser

Mildt vern åpner kun for lukkede hogster. Dette vil vanskeliggjøre eller umuliggjøre lønnsom drift i dette området, dessuten viser erfaring at gjenstående trær fra tette plantefelt blåser over ende i første storm.

5.4.2.4. Virkninger av strenge vernebestemmelser

Strengt vern vil være til hinder for utnytting av disse tømmermengdene. Sitkagran vil ta i bruk nye arealer på grunn av rikelig naturlig frøsetting.

5.4.2.5. Forslag til avbøtende tiltak

Det bør gjøres en vurdering av om en vil ha økende arealer med fremmede treslag innenfor verneområdet. Hvis en ikke ønsker det, og dessuten ønsker å utnytte tømmerressursene, bør snauflothogst tillates.

5.4.3. Storbørja, Tettingdalen og Lomsdalen

Tettingdalen

5.4.3.1. Ressursene

Storbørja er en veiløs fjordarm innerst i Velfjorden. Fra fjordbotnen strekker det seg skogdaler nordover, østover og sørover. Det er bygd traktorveier nordover og sørover. Området er eid av flere private grunneiere, i tillegg har Helgeland Kraftlag store eiendommer. I området ligger også Strompdal naturreservat. Ressursene i reservatet er ikke tatt med i denne oversikten. Innenfor utredningsområdet er det ca. 7.000 daa produktiv skog, hvorav ca. 1.300 daa er plantefelt av ulik alder. Det er stor variasjon i boniteten, de lavereliggende

delene har god bonitet, de høyereliggende delene har svakere. Innenfor området står ca. 30.000 m³ grantømmer og 9.000 m³ bjørketømmer.

5.4.3.2. 0-alternativet

En god del av skogen er 0-områder på grunn av lang vei fra fjorden, vanskelig terreng og at området er veiløst. Dette gjelder for eksempel Lomsdalen og de bratte liene ned mot fjordbotnen. Allikevel står det tømmer som kan utnyttes nå. I framtida, når plantefeltene blir hogstmodne, vil det kunne tas ut store tømmermengder. Den siste store tømmerdrifta ble gjennomført ca. 1990, da det ble tatt ut 3.000 m³, som ble slept ut fjorden. Det er påregnelig at slike stordrifter også ville bli gjennomført i framtida. Hvor stort kvantum over hvilket tidsrom er her vanskelig å fastsette, men et uttak på 15.000 m³ fra gammelskogen kan være realistisk. Når de første plantefeltene er hogstmodne om 40 – 60 år, ville det kunne tas ut ytterligere ca. 30.000 m³.

Det vil bli hogd ved til fritidseiendommene i området.

5.4.3.3. Virkninger av milde vernebestemmelser

Mildt vern åpner for lukkede hogster. Forbud mot snaufletehogst vil vanskeliggjøre en i utgangspunktet økonomisk marginal tømmerdrift, og vil sannsynligvis blokkere for dette. Vedhogst kan fortsette som før.

5.4.3.4. Virkninger av strenge vernebestemmelser

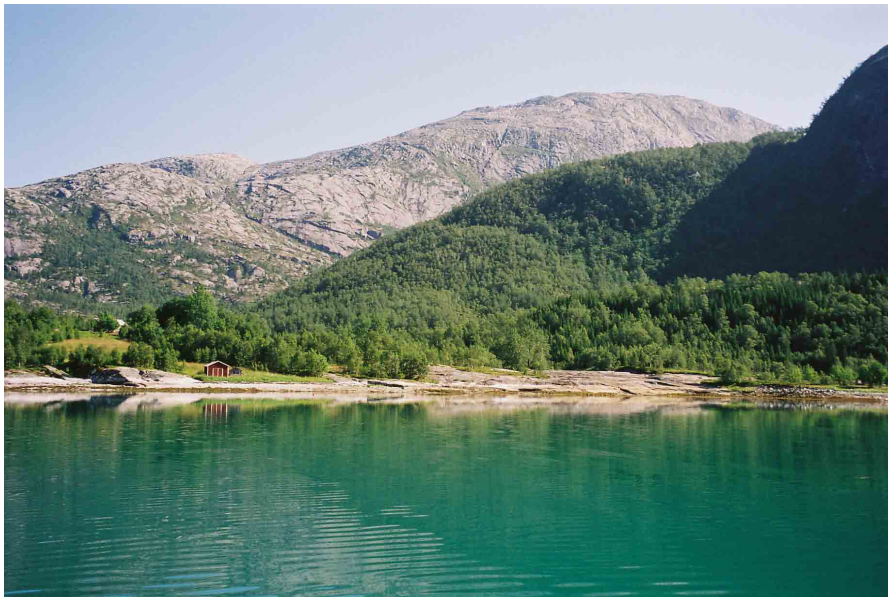
Strengt vern vil blokkere for utnytting av tømmerressursene, hvis en ser bort hogst av ved til fritidsbebyggelse. Dette bør kunne gjennomføres da tilveksten i området langt overstiger behovet for ved.

Traktorveien til Tettingdalen går gjennom utredningsområdet. Forbudet mot motorisert ferdsel vil derfor vanskeliggjøre utnytting av den skogen i Tettingdalen som ligger utenfor verneområdet også. Trolig må det i så fall bygges en ny traktorvei inn til Tettingdalen.

5.4.3.5. Forslag til avbøtende tiltak

Storbørja ligger i utkanten av utredningsområdet. Områdegrensen kan derfor justeres ca. 1 km mot øst og ca. 2 km mot nord på nordsiden av Storbørja. Områdegrensen ville da bli sammenfallende med grensen til Strompdalen naturreservat på sydøstsiden av Storbørja.

5.4.4. Storfjorden og Okfjorden

Engelsneset i Storfjorden

5.4.4.1. Ressursene

Storfjorden og Okfjorden strekker seg nordover fra selve Velfjorden. Området er veiløst og er eid av et større antall private grunneiere. Det bor en fastboende i Fagerlia, ellers er det en del fritidsbebyggelse. Området har totalt 10.600 daa produktiv skog, av dette er 284 daa plantefelt, mest norsk gran, men også noe sitkagran. På dette arealet står det ca . 43.000 m³ bartretømmer, og 31.000 m³ lauvtretømmer. Terrenget er ofte bratt og vanskelig, den produktive skogen står som øyer ute i områder med uproduktiv mark.

5.4.4.2. 0-alternativet

Enkelte av skogeierne vil, som i dag, hogge en del tømmer og føre det ut av området. En av skogeierne har egen føringspram for dette. Det vil være ved til eget bruk og salg, men også noe bartretømmer som skjæres til trelast på småsagbruk i Velfjorden. Allikevel vil hogsten være beskjeden sett i forhold til tømmermengdene i området. Dette kommer først og fremst av den vanskelige tilgjengeligheten, det bratte terrenget og at skogen står spredt. Det vil ikke være påregnelig at en går inn med store maskiner og gjennomfører en stordrift, til det står tømmeret for spredt.

5.4.4.3. Virkninger av milde vernebestemmelser

Vedhogst kan fortsette etter godkjent plan. Mildt vern åpner for mulighet til å ta ut bartretømmer ved lukkede hogster. Dette kan gå bra i den gamle glisne naturskogen, men lukket hogst i tette gamle plantefelt vil trolig medføre at resterende trær blåser over ende.

5.4.4.4. Virkninger av strenge vernebestemmelser

Strengt vern vil hindre at skogressursene utnyttes, hvis en ser bort fra ved til bebyggelsen i området. Tilveksten i skogen er vesentlig høyere enn behovet for ved, slik at dette bør kunne tillates.

5.4.4.5. Forslag til avbøtende tiltak

At milde bestemmelser blir verneformen, og at forskriften åpner for snaufletehogst av plantefelt.

5.4.5. Klausmarka

5.4.5.1 Ressursene

Klausmarka ligger veiløst til nord for Okfjordbotn, og er eid av Helgeland Skogselskap. Eiendommen henger sammen med Åsen i Vevelstad som også eies av Helgeland Skogselskap. Denne eiendommen står omtalt under Vevelstad. Arealet er på 1.171 daa produktiv skog. Boniteten er god. På eiendommen er det tilplantet 866 daa med norsk gran. De fleste feltene er ca. 40 år gamle (totalalder). Noen felt er mislykket på grunn av manglende ugrasrydding og fjerning av lauvtreskjerm. Dette er arealer som stort sett står i bratt og utilgjengelig terreng. Resten av feltene er fulltette og fine, og utgjør ca. 550 daa. Det står et gammelt hus på eiendommen.

5.4.5.2. 0-alternativet

Om ca. 40-50 år når plantefeltene er hogstmodne, vil det bli bygd en skogsvei fra Okfjordbotn og inn, slik at en får adkomst. Skogen ville blitt hogd, og en ville tatt ut ca. 25.000 m³ grantømmer.

5.4.5.3. Virkninger av milde vernebestemmelser

Mildt vern åpner for lukkede hogster. Lukket hogst vil fordyre og vanskeliggjøre en allerede krevende ressursutnytting, en vil også få et vesentlig mindre tømmerkvantum å finansiere veien med. Lukket hogst i tett eldre ensaldret kulturskog av gran medfører som oftest at de gjenstående trærne blåser over ende. Det er ikke trolig at tømmerdrift vil bli gjennomført under disse forutsetningene.

Mildt vern blokkerer også for veibygging, som er en forutsetning for å få maskiner inn og tømmer ut. Tømmerfløting i elva er ikke noe realistisk alternativ.

5.4.5.4. Virkninger av strenge vernebestemmelser

Strengt vern blokkerer for ressursutnytting, hvis en ser bort fra ved til huset.

5.4.5.5. Forslag til avbøtende tiltak

Det tillates veibygging inn i området og snaufletehogst av plantefeltene.

5.5. Konsekvenstabell og tilgjengelighetsoversikt

Område	Konsekvens av vern			Tilgjengelighet		
	Liten	Middels	Stor	Lett	Middels	Vanskelig
5.1.1. Sørvassdalen m.m	X					X
5.1.2. Sørfjorden.	X					X
5.1.3. Stavassdalen m.m	X			X		
5.2.1. Jordbru-Stavassdal			X	X	X	
5.3.1. Indre Visten			X			X
5.3.2. Ytre Visten	X					X
5.4.1. Tosbotn	X				X	
5.4.2. Storbørja m.m			X			X
5.4.3. Lislørja.		X				X
5.4.4. Storfjorden Okfjorden		X				X
5.4.5. Klausmarka			X			X

Se avsnitt 3.1. s. 6-7 for nærmere forklaring av tabellen.

6. Influensområdet

Influensområdet er geografisk avgrenset til kommunene Vefsn, Grane, Hattfjelldal, Brønnøy og Vevelstad. En funksjonsmessig avgrensning er lokal foredlingsvirksomhet for tømmer, og lokale leverandører av varer, transport og andre tjenester til skogbruk og skogindustri.

Skogbruk og foredling av tømmer er en viktig næring i influensområdet. En vesentlig del av tømmeret som avvirkes i området, blir også foredlet lokalt. De største foredlingsbedriftene er sagbruket Bergene Holm Nesbruket i Mosjøen og sponplatefabrikken Arbor i Hattfjelldal. I tillegg kommer en lang rekke mindre sagbruk, særlig i Brønnøy, og en rekke virksomheter som produserer ved i større og mindre omfang. Det er også et økende antall laftebedrifter i området. Dette til sammen medfører en betydelig sysselsetting, og bidrar til å sikre næringsgrunnlaget for en rekke gårdsbruk. En redusert tilgang på tømmer på grunn av vern, vil være uheldig for disse virksomhetene.

Felles for de større bedriftene, er at de ikke får tak i nok tømmer lokalt, og må kjøpe tømmer utenfor området, med påfølgende store transportkostnader. Dette begrenser omfanget av produksjonen.

Skog er en fornybar ressurs, og kan høstes nå og i all framtid, forutsatt riktig bruk og stell. Influensområdet vil derfor bli påvirket nå, og i all framtid, ved et vern dersom dette blir slik at det reduserer mulighetene for skogsdrift.

Det er vanskelig å presist kvantifisere ringvirkningseffekten av skogbruk. Til det kreves en omfattende kretsløpsanalyse i det aktuelle området. Ut fra de analyser som foreligger fra andre områder, der en har tatt utgangspunkt i at mye av tømmeret foredles lokalt, har en kommet fram til følgende:

Skogbruk gir en inntektsmultiplikator på ca. 3. Det vil si at inntektene fra skogbruk tredobles lokalt. Skogbruk gir en sysselsettingsmultiplikator på ca. 4. Det vil si at sysselsetting i skogbruk firedobles lokalt.

Det presiseres at ovenstående tall er beheftet med stor usikkerhet, allikevel framstår skogbruk som en næring som gir en av de største positive ringvirkningseffektene lokalt. Det er derfor viktig for inntekter og sysselsetting lokalt at det blir avvirket tømmer i nærområdet.

7. Kilder

Oversikt over skriftlige og muntlige kilder vi har benyttet oss av i utredningsarbeidet.

7.1. Skriftlige kilder

- Driftsplaner, kart og skogtakster for ulike eiendommer.
- Kart over plantefelt og skogreiste arealer i Brønnøy kommune.
- Produksjonsprognoser og bestandsvolumtabeller fra NISK
- Flybilder over Sørfjorden i Vefsn.
- Diverse skriftlige innspill fra skogeiere og kommuner til verneplanen.
- Regionale ringverknader av landbruket og landbruket sin foredlingsindustri (Forskningsrapport av Fagerås, Hoffmann og Romarheim, NLH).
- Skogbruk i Nord-Norge, streiftog gjennom historien. (Bok av Arvid Sveli).

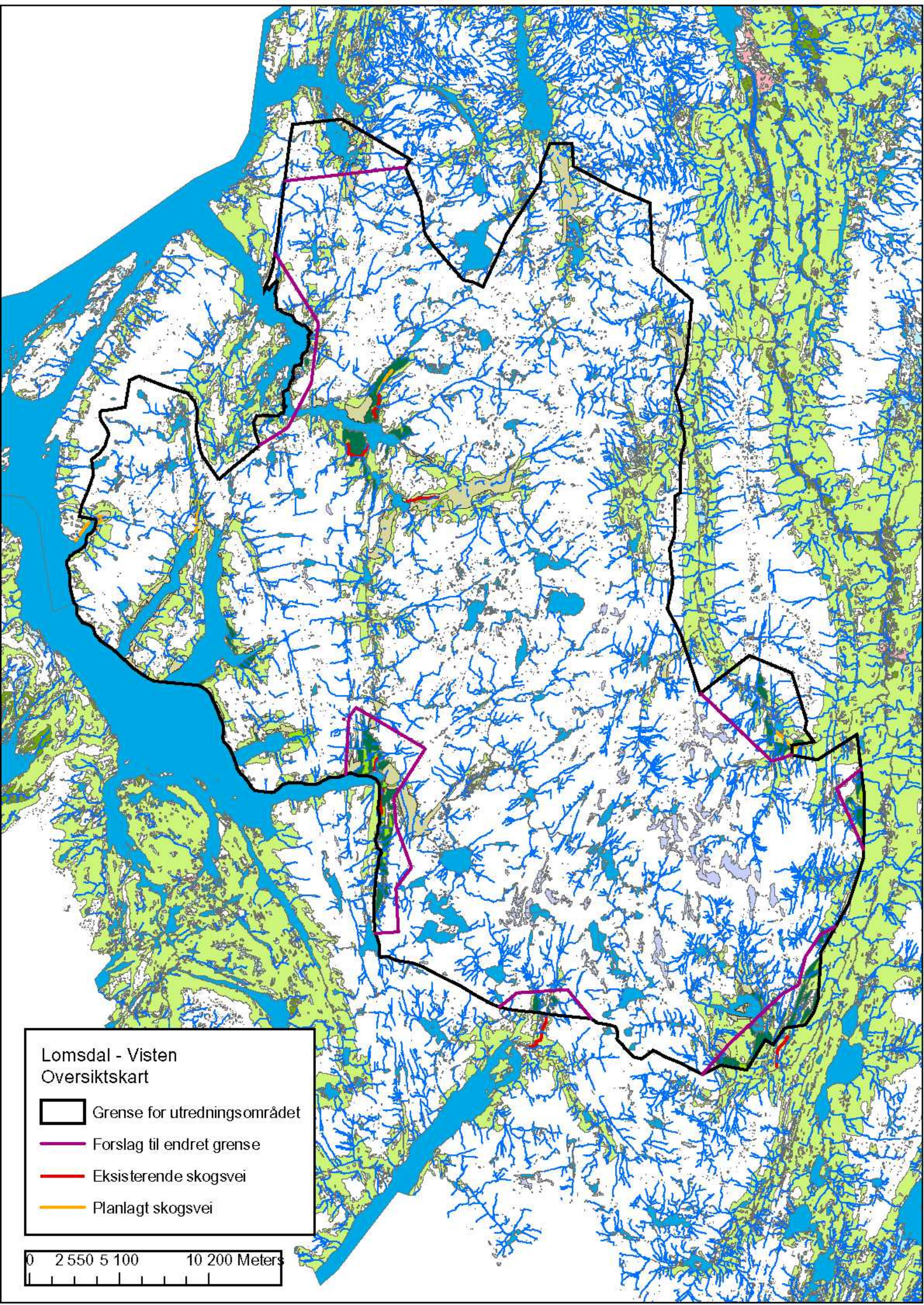
7.2. Muntlige kilder

De nedenfor nevnte personer har gitt nyttige informasjoner og innspill til utredningen gjennom møter, intervjuer og telefonsamtaler.

Skogsjef i Statskog, Arild Tokle
Skogbrukssjef i Vefsn, Knut Skorpen
Skogbrukssjef i Brønnøy, Steinar Pedersen.
Skogmester i Brønnøy, Jan Jenssen.
Skogbrukssjef i Alstahaug og Vevelstad, Ragna Bye.
Fylkesskogsjef i Nordland, Ørnulf Kibsgaard.
Tidligere herredskogmester Håkon Øyen.
Skogbrukssjef i Steigen, Gjermund Laxaa.

Skogeiere:
Odd Bønå
Svein Aarstrand
Magne Jakobsen
Asbjørn Sørfjord
Jarle Okan

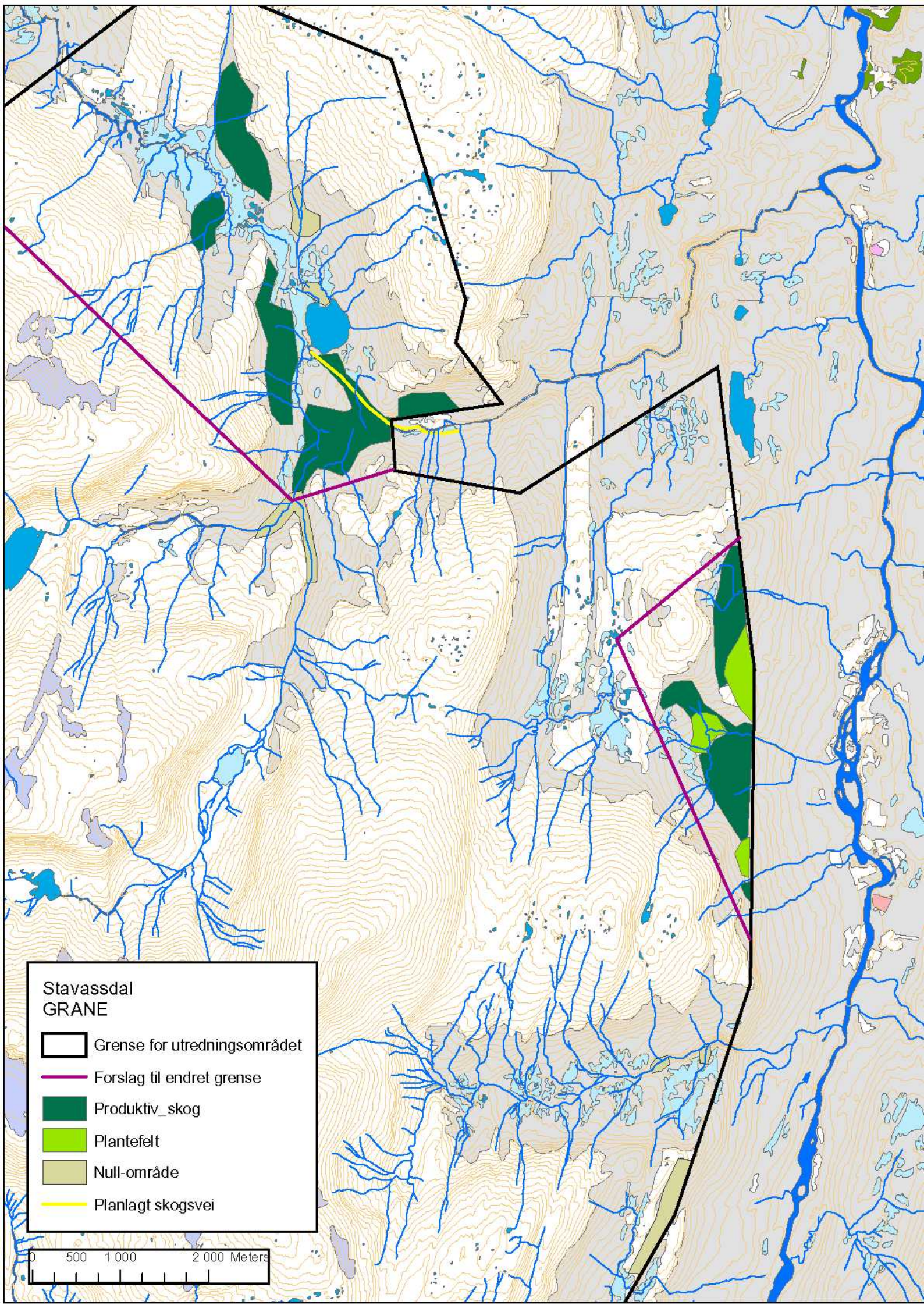
8. Vedlegg

Lomsdal - Visten
Oversiktskart

- Grense for utredningsområdet
- Forslag til endret grense
- Eksisterende skogsvei
- Planlagt skogsvei

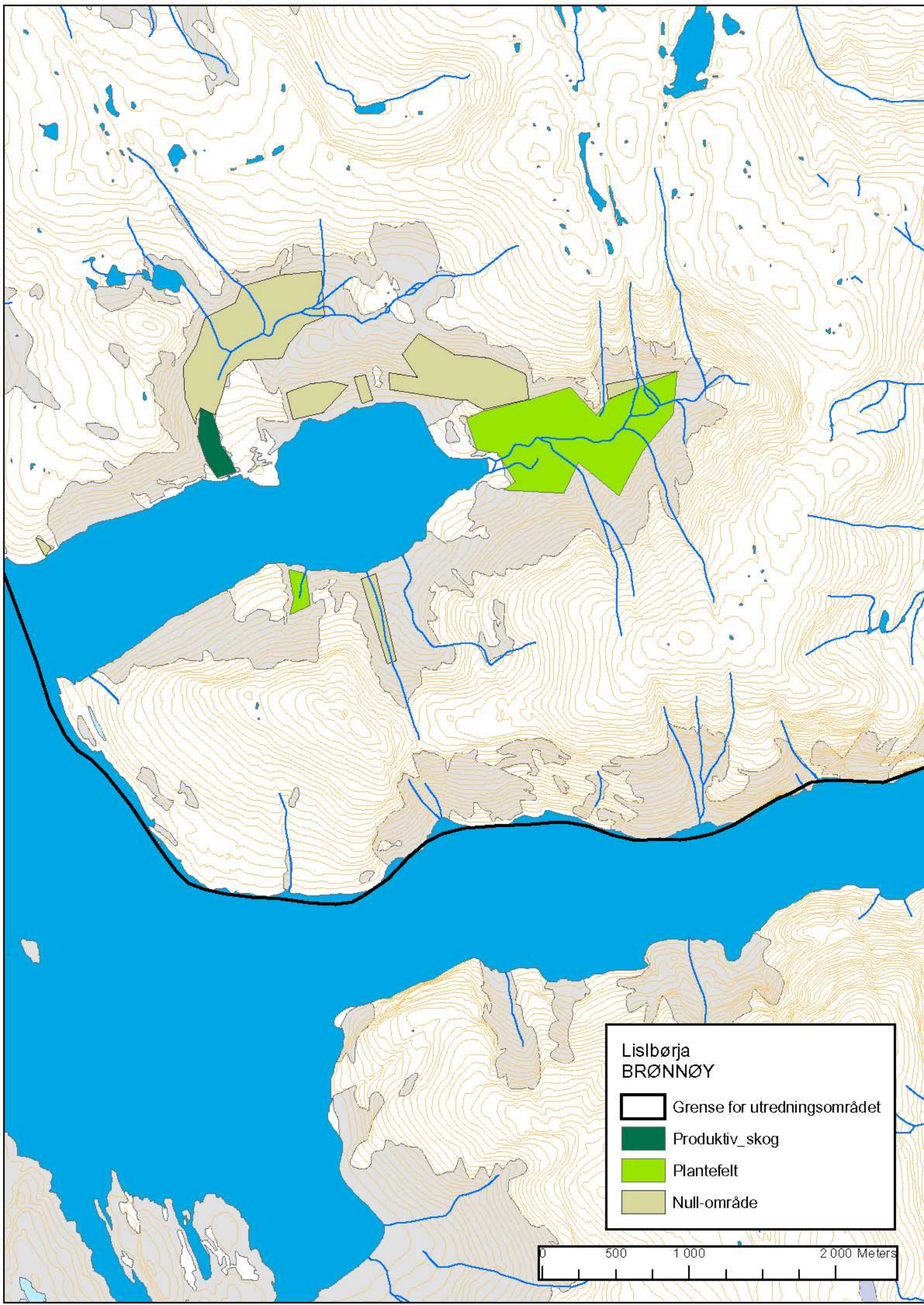
0 2 5 10 200 Meters

Stavassdal
GRANE

- Grense for utredningsområdet
- Forslag til endret grense
- Produktiv_skog
- Plantefelt
- Null-område
- Planlagt skogsvei

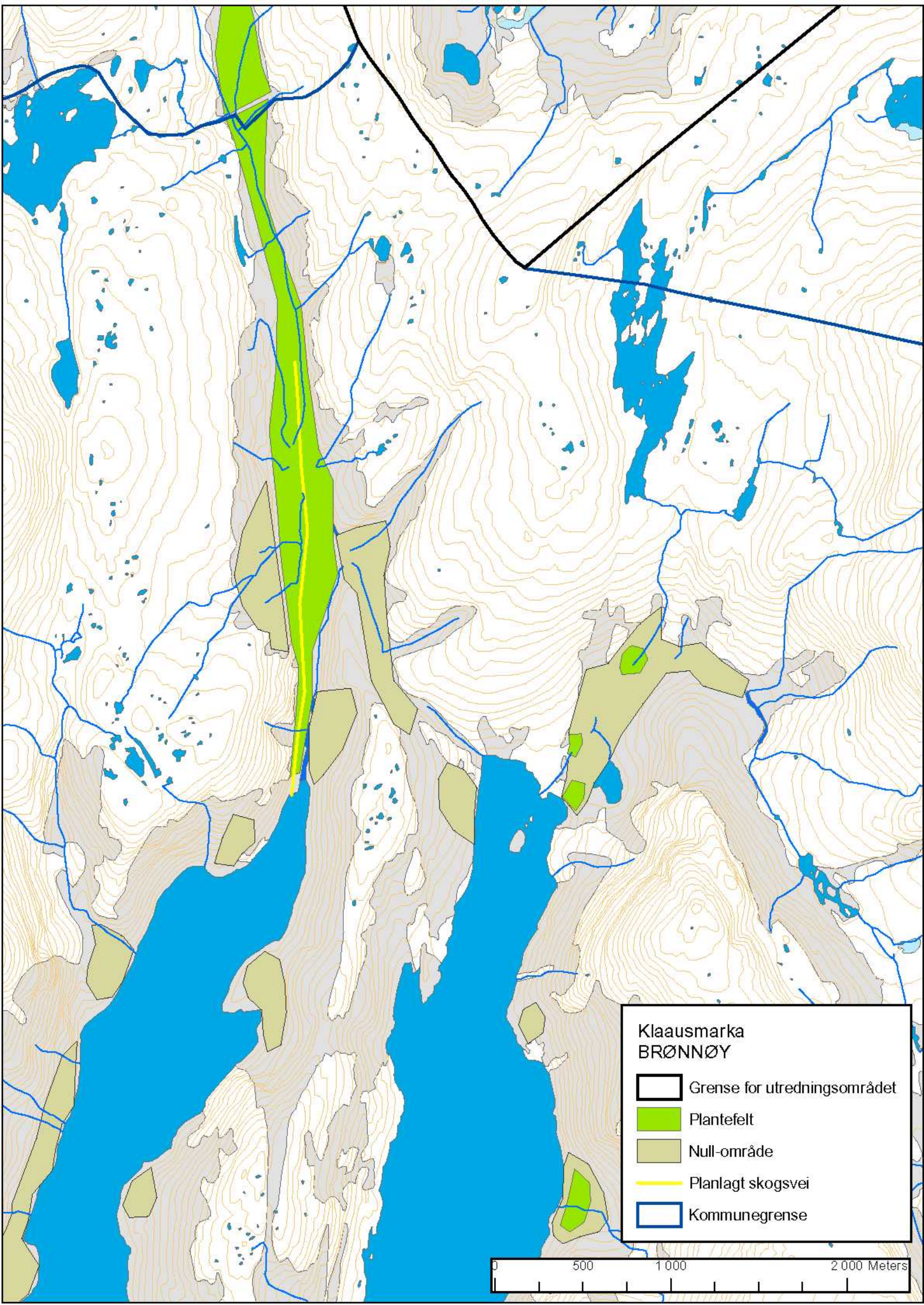
0 500 1 000 2 000 Meters

Lisbørja
BRØNNØY

- Grense for utredningsområdet
- Produktiv_skog
- Plantefelt
- Null-område

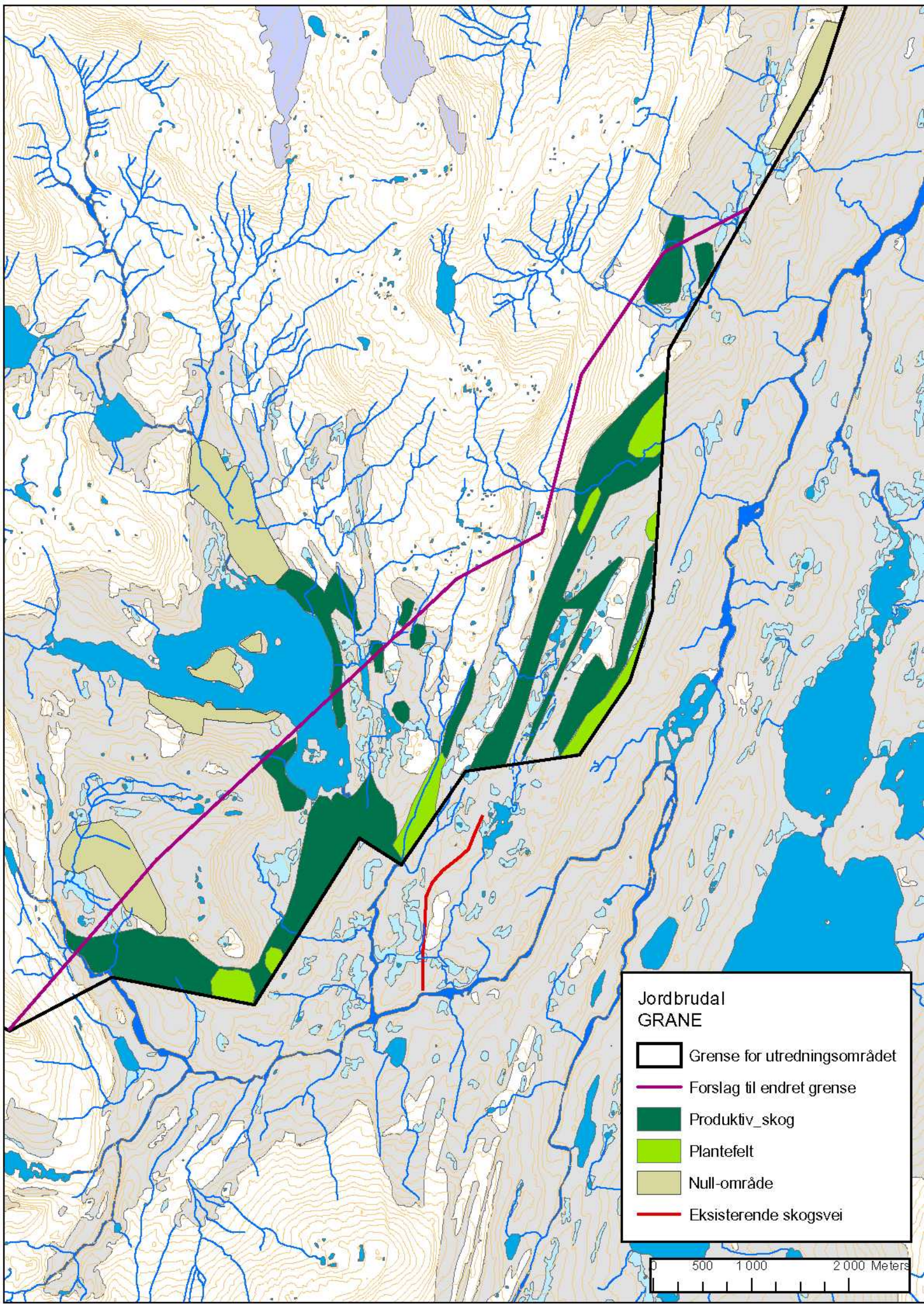
0 500 1 000 2 000 Meters

Klaausmarka
BRØNNØY

- Grense for utredningsområdet
- Plantefelt
- Null-område
- Planlagt skogsvei
- Kommunegrense

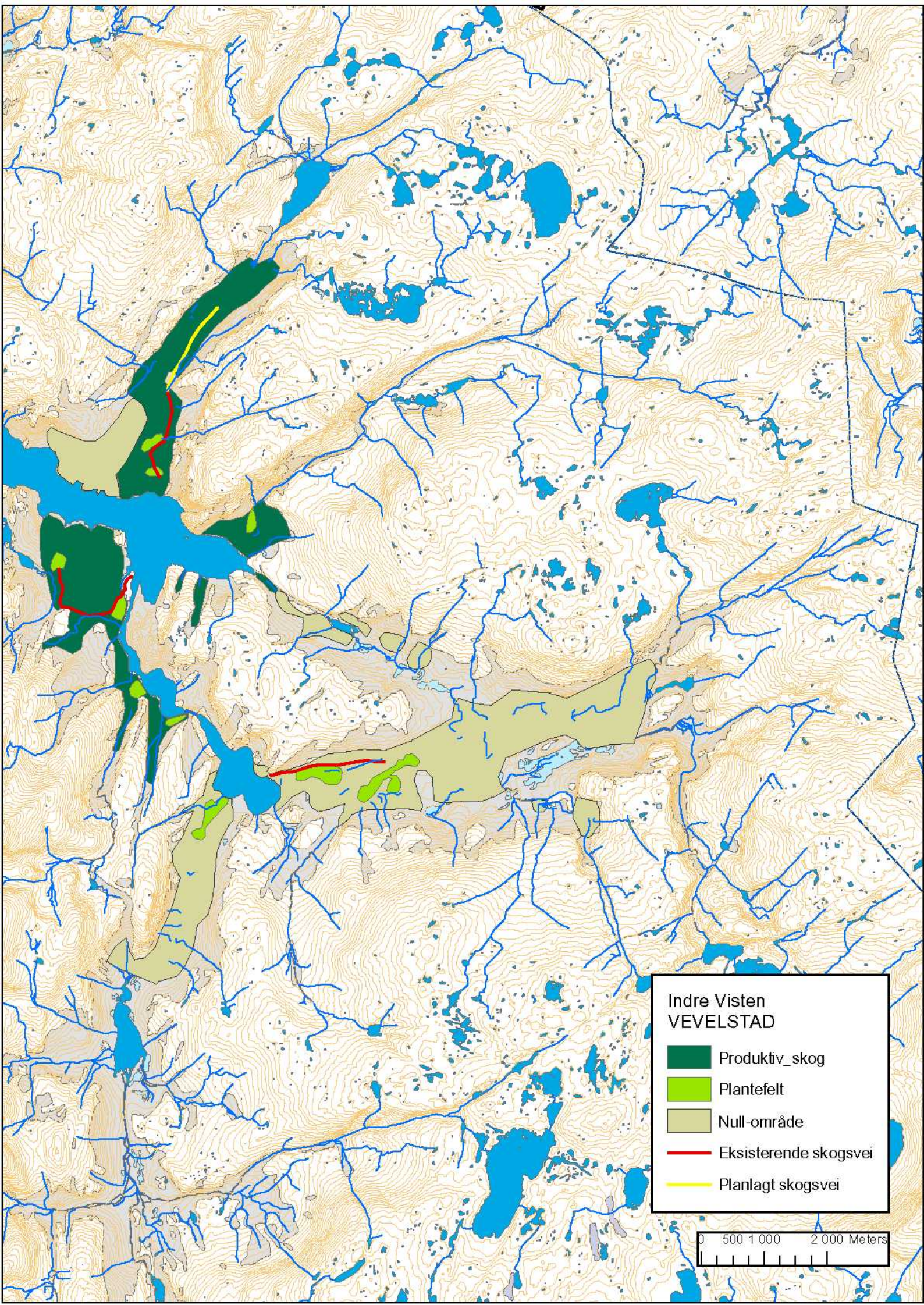
0 500 1 000 2 000 Meters

Jordbrudal
GRANE

- Grense for utredningsområdet
- Forslag til endret grense
- Produktiv_skog
- Plantefelt
- Null-område
- Eksisterende skogsvei

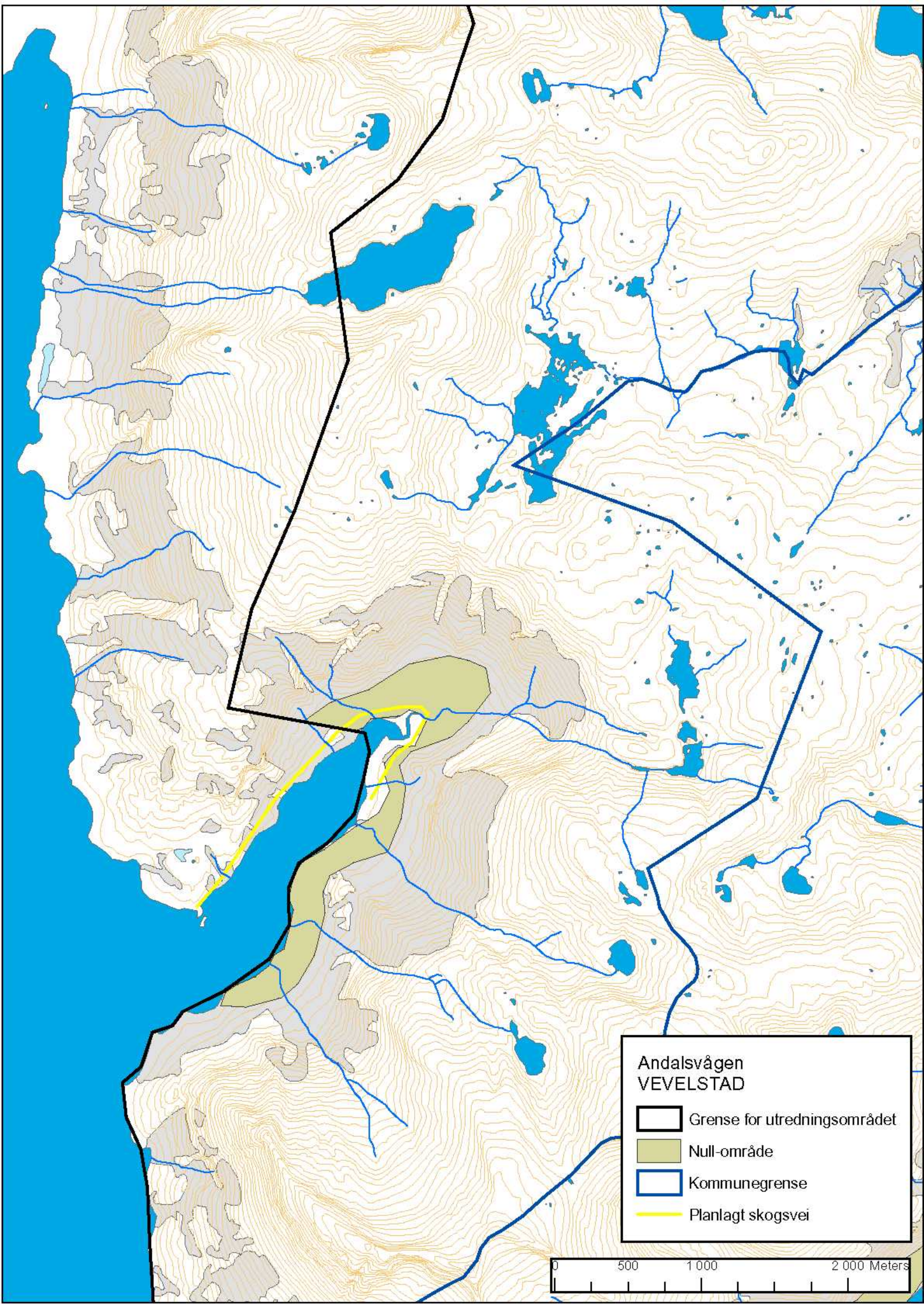
0 500 1 000 2 000 Meters

Indre Visten
VEVELSTAD

- Produktiv_skog
- Plantefelt
- Null-område
- Eksisterende skogsvei
- Planlagt skogsvei

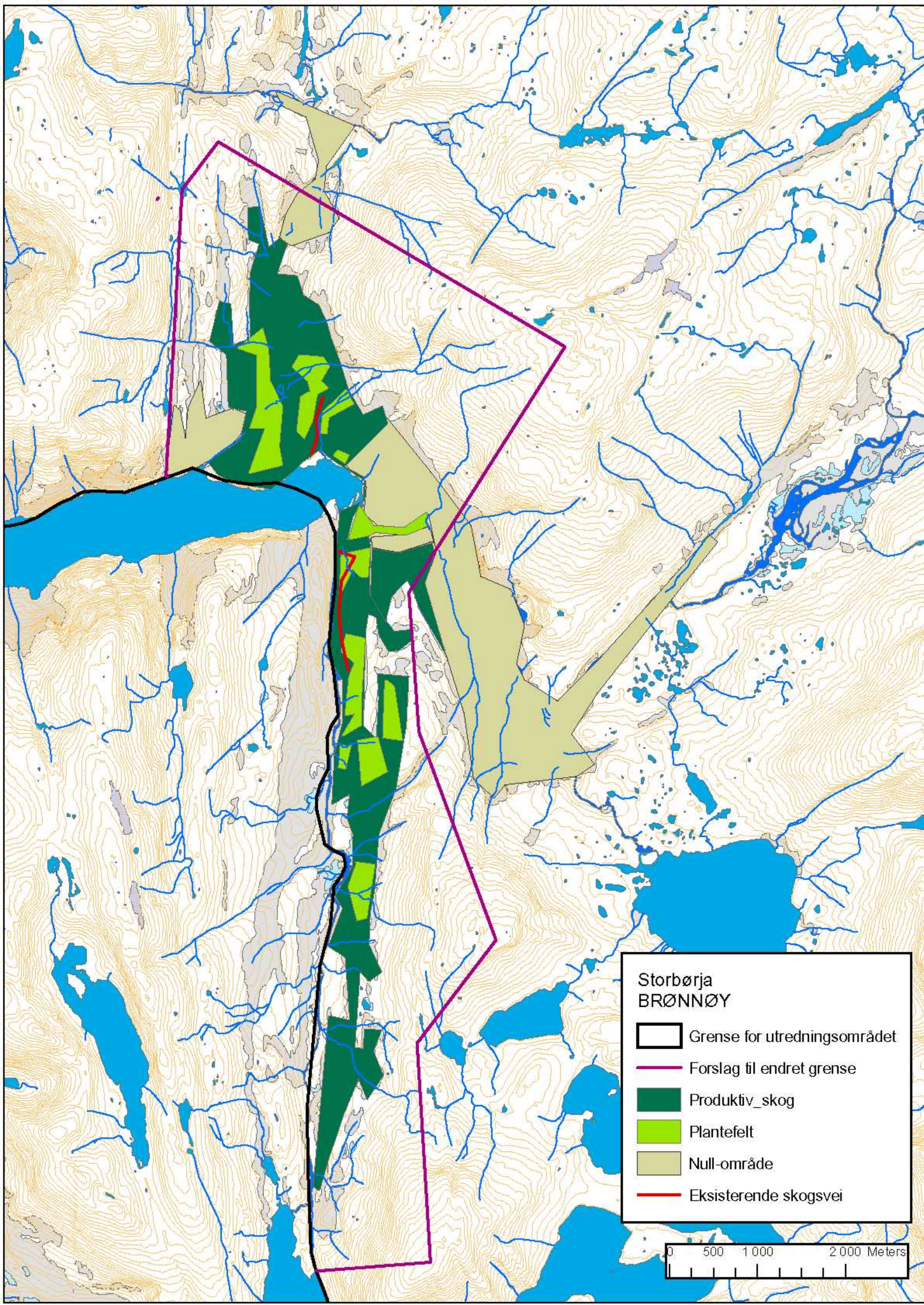
0 500 1 000 2 000 Meters

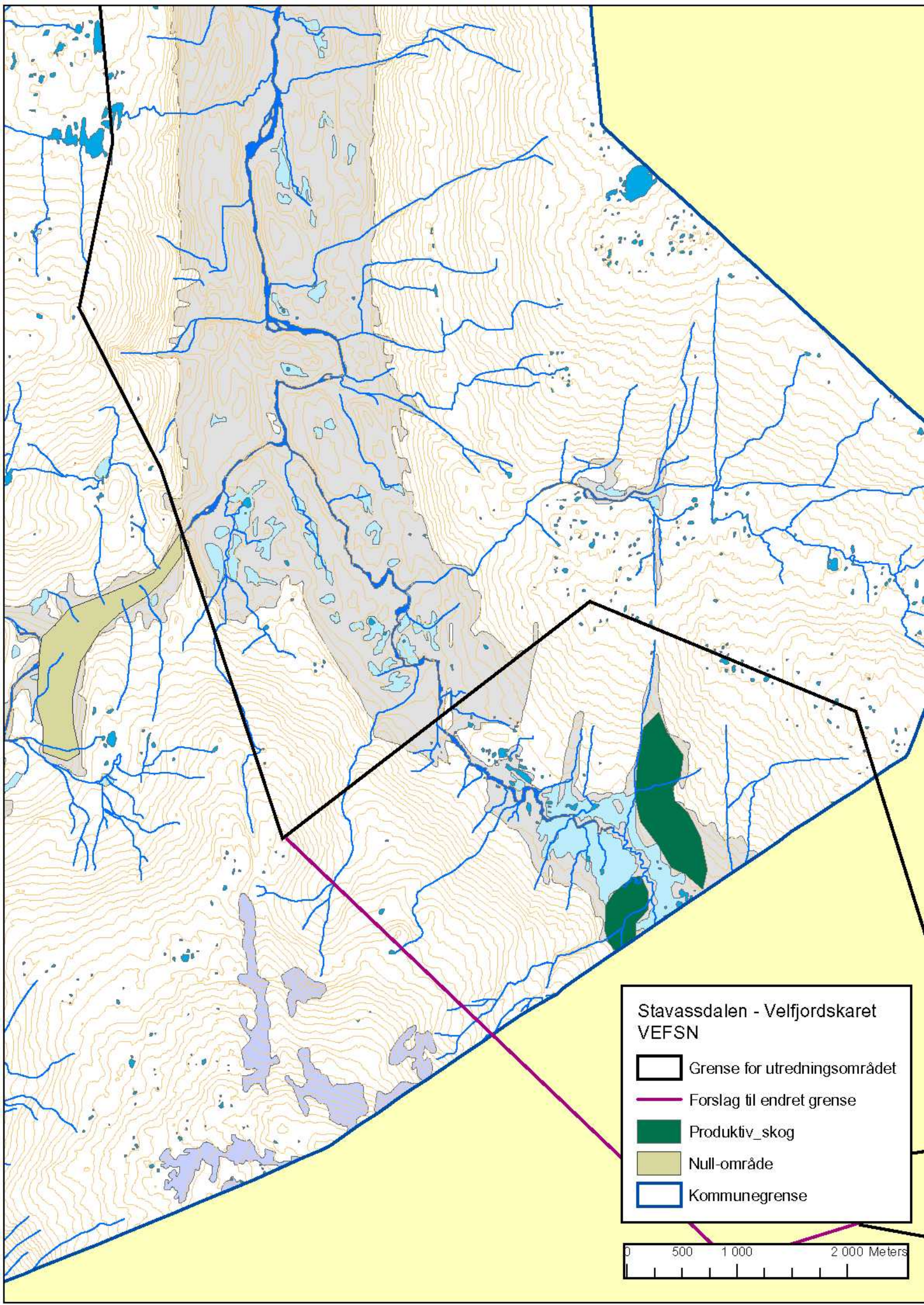

Andalsvågen
VEVELSTAD

- Grense for utredningsområdet
- Null-område
- Kommunegrense
- Planlagt skogsvei

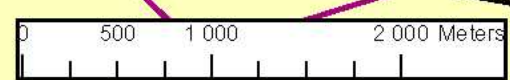
0 500 1 000 2 000 Meters

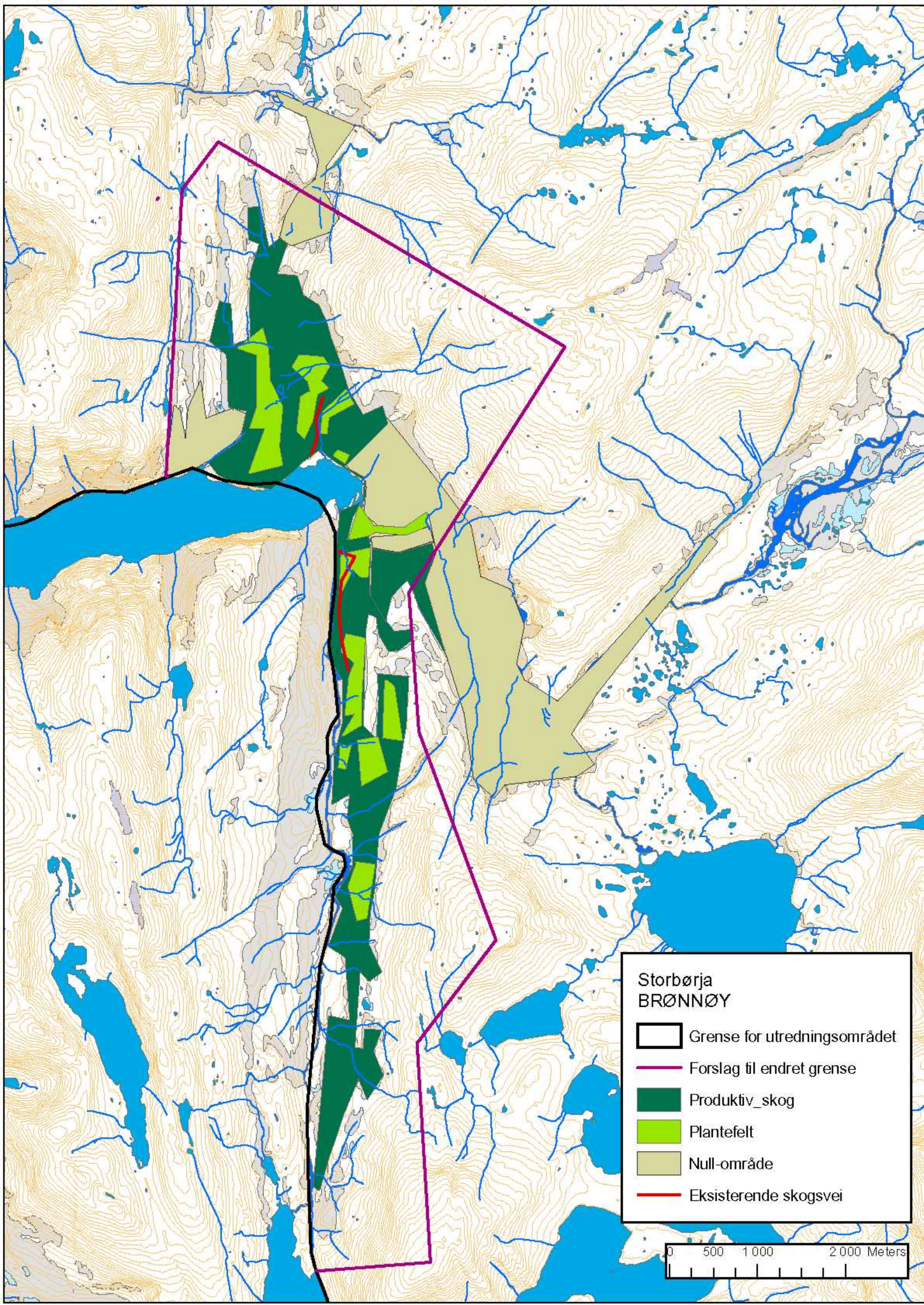

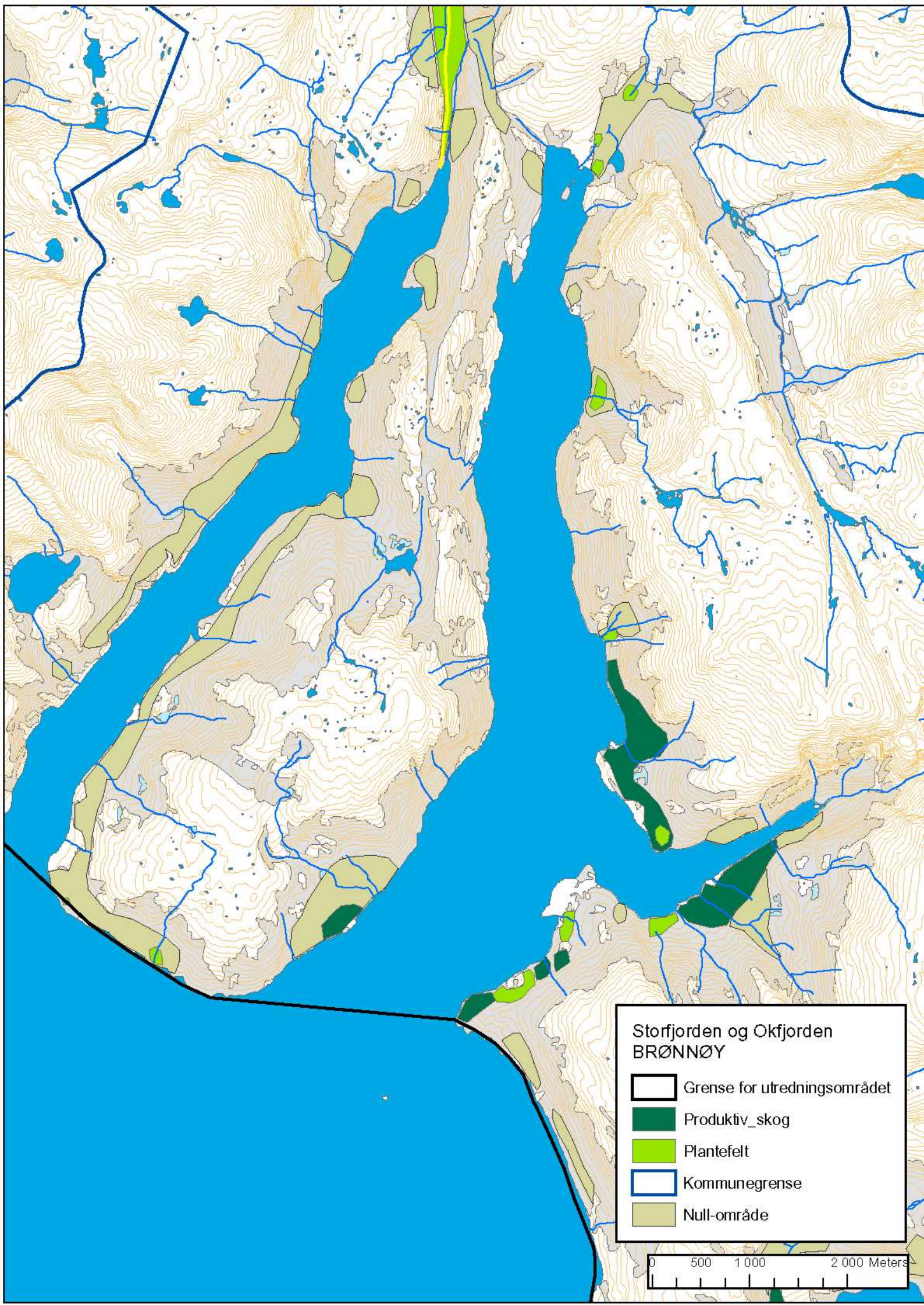

Stavassdalen - Velfjordskaret
VEFSN

- Grense for utredningsområdet
- Forslag til endret grense
- Produktiv_skog
- Null-område
- Kommunegrense

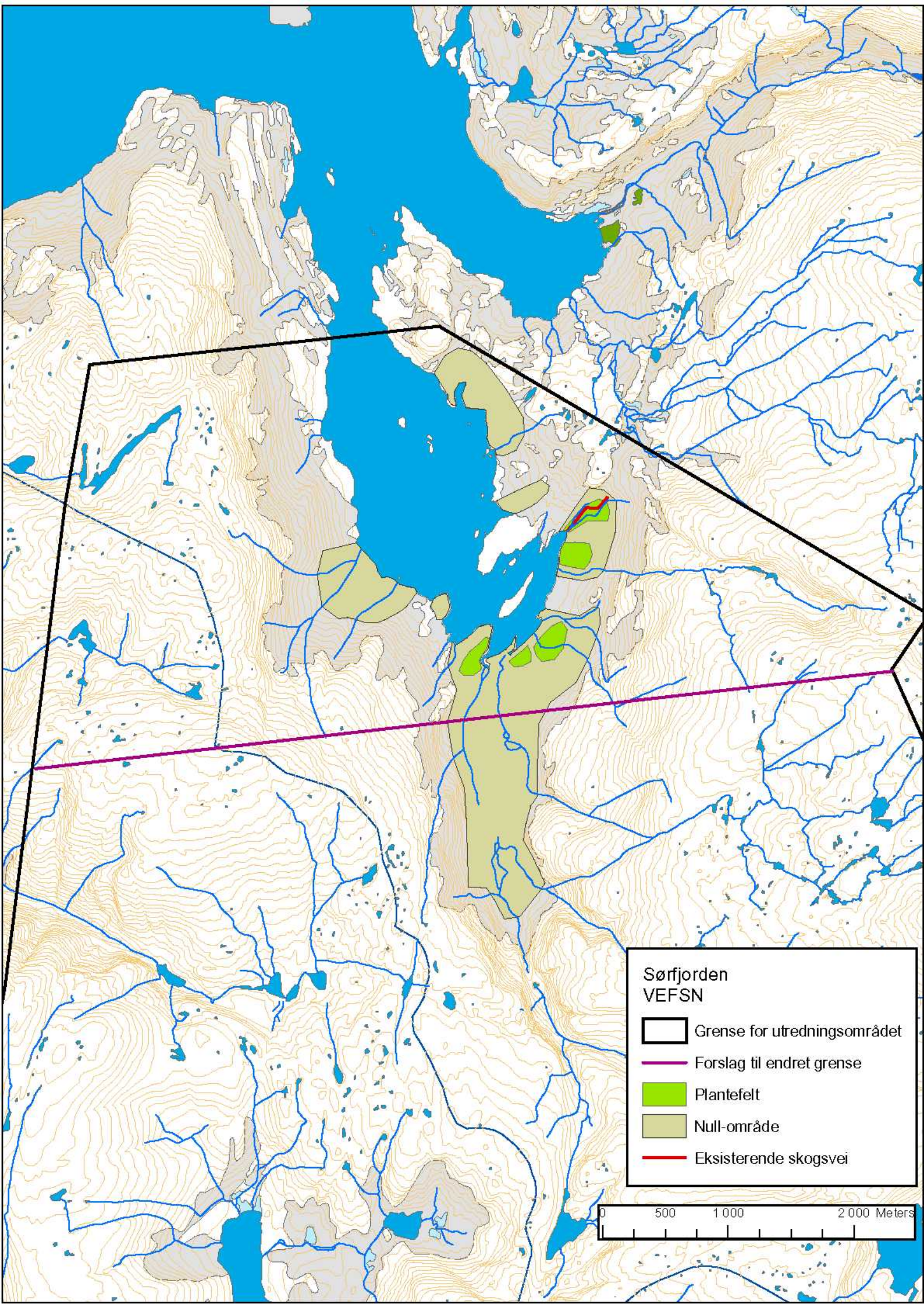

Storfjorden og Okfjorden
BRØNNØY

- Grense for utredningsområdet
- Produktiv_skog
- Plantefelt
- Kommunegrense
- Null-område

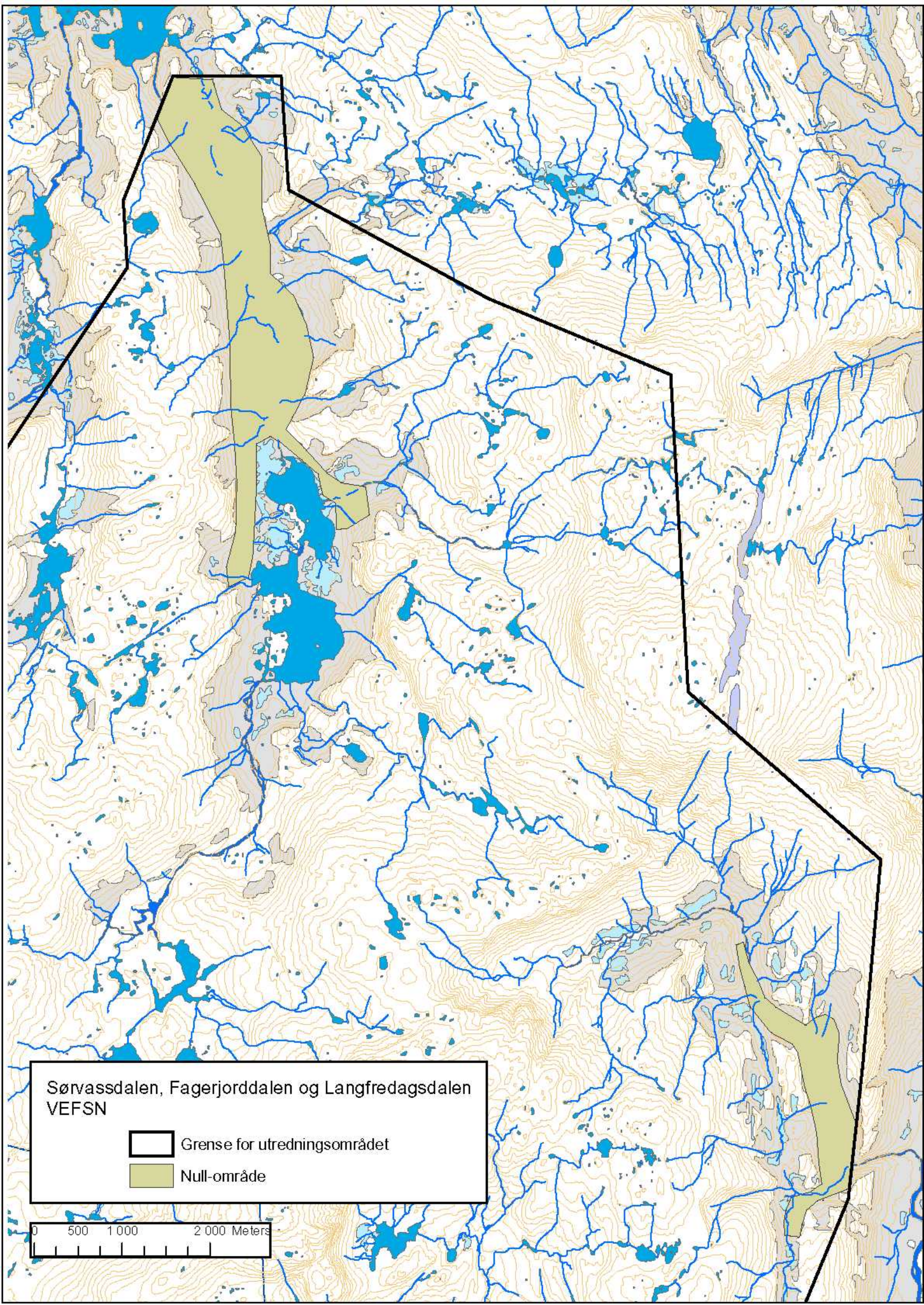
0 500 1 000 2 000 Meters

Sørkjorden
VEFNS

- Grense for utredningsområdet
- Forslag til endret grense
- Plantefelt
- Null-område
- Eksisterende skogsvei

0 500 1 000 2 000 Meters

Sørvasdalen, Fagerjorddalen og Langfredagsdalen
VEFSN

- Grense for utredningsområdet
- Null-område

0 500 1 000 2 000 Meters

